

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 4To/59/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4215010360
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 07. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Bernát
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2016:4215010360.4

Rozhodnutie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jána Bernáta a členov senátu JUDr. Zity Matyóovej a Mgr. Adriany Némethovej, v trestnej veci obžalovaného D. Q., pre zločin týrania blízkej osoba a zverenej osoby podľa § 208 odsek 1 písmeno a/, odsek 2 písmeno d/ (§ 138 písmeno b/) Trestného zákona, o odvolaní okresnej prokurátorky v Komárne (ďalej len „prokurátor“) proti rozsudku Okresného súdu Komárno (ďalej len „súd prvého stupňa“) z 12.05.2016, sp. zn. 2T/89/2015 (ďalej len „napadnutý rozsudok“), na neverejnom zasadnutí konanom v Nitre 21. júla 2016, takto

rozhodol:

Podľa § 320 odsek 1 písmeno a/ Trestného poriadku z r u š u j e sa napadnutý rozsudok.

Podľa § 280 odsek 2 Trestného poriadku sa trestná vec obžalovaného D. Q., narodeného XX.XX.XXXX v B., trvale bytom B. - F. W. číslo XX/XXX, prechodne bytom B., W. číslo X/XX, pre skutok v obžalobe okresnej prokurátorky v Komárne 07.08.20151Pv 208/15/4401-39 právne posúdený ako zločin týrania blízkej osoba a zverenej osoby podľa § 208 odsek 1 písmeno a/, odsek 2 písmeno d/ (§ 138 písmeno b/) Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť tak, že:

od presne nezisteného dňa roku 2010 až do dňa jeho zadržania políciou 4.5.2015 v B. - časť F. W. číslo XX, ďalej v Komárne na P. ulici číslo XX/XX a napokon v Komárne na W. ulici č. X/XX v bytoch, v ktorých býval v spoločnej domácnosti so svojou manželkou J. Q., nar. XX.X.XXXX a s piatimi maloletými deťmi, svoju manželku z dôvodu neopodstatnenej žiarlivosti pravidelne fyzicky napádal, a to spočiatku najmenej jedenkrát do mesiaca, v období od konca roku 2013 najmenej jedenkrát za dva týždne a v období od 11. Marca 2015 už každý druhý až tretí deň tak, že ju udieral dlaňami a päťami do oblasti tváre, pri týchto útokoch sa jej vyhrážal zabitím a ponižoval ju vulgárnymi nadávkami, dňa 24. Apríla 2015 ju pred obytným domom na W. ulici v B. udieral do chrbta, takto s ňou prišiel do bytu, kde jej dal takú facku, že spadla na posteľ a udrela sa o drevený rám postele, v dôsledku čoho musela vyhľadať lekársku pomoc pre pomliaždenie hrudníka a dňa 1. L. XXX ju v skorých ranných hodinách zamkol v byte na W. ulici číslo X/XX v B. a zobral jej z peňaženky peniaze, ktoré od nej žiadal aj v čase okolo XX.XX hod. a keď poškodená toto odmietla, začal vyhadzovať zo skríň veci, rozstrihal karty zdravotného poistenia, platobné karty a chcel rozrezať aj občiansky preukaz a vodičský preukaz poškodenej a keď sa do bytu vrátil okolo 22.00 hod., udieral ju päťou do nosa, úst a hlavy, vulgárne jej nadával, vyhrážal sa jej popálením tváre, rozžeravil mriežku na plynovom sporáku, ktorú sa jej snažil priložiť k tvári, čomu sa poškodená bránila tak, že mu slovne vyjadrovala lásku a presviedčala ho, že ho s nikým nepodviedla, pričom týmto svojim konaním jej spôsoboval psychické a fyzické utrpenie a vzbudil v poškodenej dôvodnú obavu a jej život a zdravie,

p o s t u p u j e Okresnému úradu, odboru všeobecnej vnútornej správy Komárno, ktorý by tento zažalovaný skutok mal prejednať ako priestupok proti občianskemu spolužitiu podľa § 49 odsek 1 písmeno d/ zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov.

odôvodnenie:

Súd prvého stupňa konajúci v senáte napadnutým rozsudkom podľa § 285 písmeno a/ Trestného poriadku obžalovaného D. Q. (ďalej len „obžalovaný“) oslobodil spod obžaloby okresného prokurátora zo 07.08.2015 sp. zn. 1Pv 208/15/4401-39 pre skutok v nej právne posúdený ako zločin týrania blízkej osoba a zverenej osoby podľa § 208 odsek 1 písmeno a/, odsek 2 písmeno d/ (§ 138 písmeno b/) Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, že:

od presne nezisteného dňa roku 2010 až do dňa jeho zadržania políciou 4.5.2015 v B. - časť F. W. číslo XX, ďalej v B. na P. ulici číslo XX/XX a napokon v B. na W. ulici č. X/XX v bytoch, v ktorých býval v spoločnej domácnosti so svojou manželkou J. Q., nar. XX.X.XXXX a s piatimi maloletými deťmi, svoju manželku z dôvodu neopodstatnenej žiarlivosti pravidelne fyzicky napádal, a to spočiatku najmenej jedenkrát do mesiaca, v období od konca roku 2013 najmenej jedenkrát za dva týždne a v období od 11. Marca 2015 už každý druhý až tretí deň tak, že ju udieral dlaňami a päťami do oblasti tváre, pri týchto útokoch sa jej vyhrážal zabitím a ponižoval ju vulgárnymi nadávkami, dňa 24. Apríla 2015 ju pred obytným domom na W. ulici v B. udieral do chrbta, takto s ňou prišiel do bytu, kde jej dal takú facu, že spadla na posteľ a udrela sa o drevený rám postele, v dôsledku čoho musela vyhľadať lekársku pomoc pre pomliaždenie hrudníka a dňa 1. Mája 2015 ju v skorých ranných hodinách zamkol v byte na W. ulici číslo X/XX v B. a zobral jej z peňaženky peniaze, ktoré od nej žiadal aj v čase okolo 18.00 hod. a keď poškodená toto odmietla, začal vyhadzovať zo skriň veci, rozstrihal karty zdravotného poistenia, platobné karty a chcel rozrezať aj občiansky preukaz a vodičský preukaz poškodenej a keď sa do bytu vrátil okolo 22.00 hod., udieral ju päťou do nosa, úst a hlavy, vulgárne jej nadával, vyhrážal sa jej popálením tváre, rozžeravil mriežku na plynovom sporáku, ktorú sa jej snažil priložiť k tvári, čomu sa poškodená bránila tak, že mu slovne vyjadrovala lásku a presviedčala ho, že ho s nikým nepodviedla, pričom týmto svojim konaním jej spôsoboval psychické a fyzické utrpenie a vzbudil v poškodenej dôvodnú obavu a jej život a zdravie,

pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

Napadnutý rozsudok bol obžalovanému, jeho obhajcovi a okresnému prokurátorovi oznámený vyhlásením na hlavnom pojednávaní súdu prvého stupňa uskutočnenom 12.05.2016 v ich prítomnosti ihneď po ktorom oznámení, teda včas, podal okresný prokurátor odvolanie smerujúce proti oslobodzujúcemu výroku o vine napadnutého rozsudku a tiež proti konaniu, ktoré napadnutému rozsudku predchádzalo (teda v neprospech obžalovaného).

Okresný prokurátor takto riadne a včas proti napadnutému rozsudku v neprospech obžalovanému podané odvolanie odôvodnil písomným podaním doručeným súdu prvého stupňa 17.06.2016 tvrdením, že súd prvého stupňa v prejednávanej veci vykonané dôkazy vyhodnotil spôsobom odporujúcim jednej zo základných zásad trestného konania obsiahnutej v ustanovení § 2 odsek 12 Trestného poriadku, podľa ktorého orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu, jednotlivo i v ich súhrne a nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán. Porušenie tejto zásady trestného konania má tiež za následok, že napadnutý rozsudok nemá náležitosti požadované ustanovením § 168 odsek 1 Trestného poriadku, podľa ktorého ak rozsudok obsahuje odôvodnenie, súd v ňom stručne uvedie, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia opiera a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, najmä ak si navzájom odporujú. Z odôvodnenia musí byť zrejmé, ako sa súd vyrovnal s obhajobou, prečo nevyhovel návrhom na vykonanie ďalších dôkazov a akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny a trestu. Ak rozsudok obsahuje ďalšie výroky, treba odôvodniť aj tieto výroky.

Okresný prokurátor tvrdil, že zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 Trestného zákona patrí do kategórie trestným činov tzv. domáceho násillia, ku ktorému dochádza vo vnútri osobného vzťahu, najčastejšie medzi mužom a ženou. Podľa dostupnej a už pomerne rozsiahlej odbornej literatúry je špecifické tým, že sa odohráva na miestach, kam nedosahuje verejná kontrola, teda v intímite domácnosti, v ktorej páchatel' a obeť žijú. Kľúčovú rolu zohráva osobnosť páchatel'a, pričom správanie sa obeť je z hľadiska iniciácie násillia druhoradá. Pre páchatel'a domáceho násillia je charakteristický dvojité vzorec správania - navonok pristupuje ku svojej partnerke nežne a pozorne, v súkromí však k nej býva bezohľadný a násilnícky. Agresívne chovanie medzi partnermi je obvykle z veľkej časti naučené v detstve a v mladosti ako spôsob riešenia konfliktov a problémov. Pre násilníka býva typická jasná predstava o

deľbe rolí medzi mužom a ženou, ako aj bagatelizovanie, popieranie, prípadne zdôvodňovanie svojho násilníckeho správania. Obete násilia v prípade oznámenia páchatela často zmenia svoje pôvodné usvedčujúce výpovede z dôvodu výčitiek svedomia alebo prijatia varianty, že sami sú si na vine, že sa k nim muž správa násilne. Limitujúca je v tomto smere aj materiálna prepojenosť na páchatela a strach zo zhoršenia finančnej situácie, nezvládnutia starostlivosti o deti a pod. Okolie často považuje domáce násilie za súkromnú záležitosť dotknutých osôb. Násilie však nie je možné nijakým spôsobom ospravedlňovať, a to aj z dôvodu, že jeho svedkami sú často deti, ktoré ním môžu byť traumatizované a poznamenané na celý život.

Okresný prokurátor tiež dôvodil, že obžaloba v prejednávanej veci sa opiera o trestné oznámenie a výpoveď J. Q. v procesnom postavení poškodenej (ďalej len „poškodenej“) zo 04.05.2015. Tieto výpovede sa v rozhodujúcej časti týkali obdobia spolužitia s obžalovaným po 11.03.2015, kedy sa vrátili z Nemecka a začali bývať na W. ulici v B.. K ďalšiemu obdobiu sa výpovede vzťahovali len v tom zmysle, že fyzické útoky zo strany obžalovaného boli prítomné od začiatku spolužitia a postupne naberali na intenzite, pričom k týmto dochádzalo bez nejakého zjavného dôvodu, resp. výpovede poškodenej sa týkali informácií, že obžalovaný ju obmedzoval v jej kontaktoch s jej rodinou. Poškodenej uviedla, že o tejto situácii zvykla hovoriť rodičom, resp. sestre obžalovaného L. Q., ďalej že po jednom z útokov, ktorý sa stal 24.04.2015 vyhľadala aj lekársku pomoc, resp. že 02.05.2015 sa pokúsila zavolať políciu, tam jej však pomoc bola odmietnutá. Táto časť výpovedí poškodenej korešponduje s výpoveďou jej matky svedkyne J. L., ktorá uviedla, že s dcérou sa stretávala zriedka, pretože obžalovaný jej styk s rodinou zakazoval a že od počiatku ich spolužitia ako matka vedela, že s jej dcérou ňou zaobchádza zle vrátane toho, že ju bije. Ak táto svedkyňa potvrdila tri prípady, kedy videla na poškodenej stopy po zraneniach, neznamená to, že obžalovaný zbil poškodenú za obdobie piatich rokov len trikrát, ale len to, že pri obmedzených kontaktoch poškodenej s jej rodinou mala jej matka možnosť urobiť si obraz o ich spolužití len na základe pomerne malého počtu stretnutí. Sestra obžalovaného v prípravnom konaní využila svoje právo nevytvárať. Lekárska správa o zraneniach poškodenej z 24.04.2015 potvrdzuje pravdivosť jej výpovede a v tomto smere nemal ani obvinený inú možnosť, len pripustiť, že poškodenú udrel. O situácii, v ktorej sa tak stalo, na hlavnom pojednávaní uskutočnenom 26.11.2015 povedal, že „jej strelil facku“, pretože ona na neho útočila, pričom poškodenej po nej spadla a udrela sa. Z prepisu nahrávky polície o telefonickom oznámení poškodenej z 02.05.2015 a z jeho prekladu je zrejmé, že mala snahu o privolanie pomoci, bola však odbitá, aby sama prišla do budovy polície nachádzajúcej sa vedľa budovy súdu prvého stupňa. K zmene výpovede poškodenej došlo 02.06.2015, pričom v tom čase - ako sama uviedla vo výpovedi z 22.06.2015, ale aj na hlavnom pojednávaní uskutočnenom 26.11.2015 - už bola v kontakte s obžalovaným, ktorého prvý list z ústavu na výkon väzby dostala pár dní po jeho umiestnení v tomto zariadení. Dcéra poškodenej S. L. pri výsluchu 22.06.2015 potvrdila, že už v období pred týmto úkonom boli spolu s matkou a s ďalšou sestrou na návšteve obžalovaného vo väznici. Je preto zrejmé, že kontakt poškodenej s obžalovaným mal priamy dopad na zmenu jej výpovede v tom smere, že to bola ona, ktorá sa správala k obžalovanému tak, ako o tom vypovedala pri skoršom výsluchu spôsobom, že on sa tak správal k nej. Ak by tomu totiž v skutočnosti bolo tak, že dochádzalo zo strany poškodenej k hádkam, pri ktorých ona kričala na obžalovaného zo žiarlivosti a fyzicky na neho útočila, vyvstáva otázka, z akého dôvodu ani túto skutočnosť svedkovia - susedia nepotvrdili, keď podľa odôvodnenia napadnutého rozsudku je toto „subjektívne vylúčené“.

V hore uvedenej súvislosti okresný prokurátor vyjadril presvedčenie, že svedkovia - susedia obžalovaného a poškodenej na P. ulici v B. (V. U., Y. W. a L. Q.) vypovedali pod vplyvom poškodenej, pričom ide o osoby, ktorých výpoveď môže byť ovplyvnená ich vekom a zdravotným stavom (svedkyňa V. U. vo svojej výpovedi uviedla, že má problémy s pamäťou), resp. ktoré (ako svedok Y. W.) boli susedmi rodiny Q. len po veľmi krátku dobu (štyri mesiace podľa svedka W. v roku 2012, podľa správy správkyne obytného domu na P. ulici číslo XX v Komárne S. U. na č. I. 442 spisu v roku 2014). Svedkyňa L. Q. nebola priamou susedkou manželov Q. (bývala podľa vlastného vyjadrenia pod nimi, preto správu správkyne obytného domu na P. ulici v B. S. U. z 20.04.2016 na č. I. 442 spisu považuje okresný prokurátor za zavádzajúcu) a na hlavnom pojednávaní uskutočnenom 11.02.2016 vypovedala preto, lebo údajne náhodne stretla poškodenú a keď jej táto povedala, že ide na súd, išla s ňou zo „zvedavosti“, čo sa bude diať. Z rovnakých dôvodov považuje za nevierohodné výpovede ďalších „náhodných“ svedkov a to J. D. (na hlavnom pojednávaní uskutočnenom 11.02.2016), brata poškodenej V. L. a svedka N. N. (na hlavnom pojednávaní uskutočnenom 14.4.2016), ktorí navyše uvádzali také údaje (napríklad aj o dobe, po ktorú Q. žili na P. ulici číslo XX v B.), ktoré nemajú oporu v žiadnych iných dôkazoch. Napokon ani sám obžalovaný až do momentu, keď o tom prvýkrát hovorila poškodenej (a to na hlavnom pojednávaní

uskutočnenom 26.11.2015), neuvádzal mená týchto osôb ako svedkov, ktorí by mu mohli dosvedčiť, ako žili s poškodenou ako manželia v čase, keď bývali na P. ulici v B.. Výpovede svedkýň - susediek manželov Q. na W. ulici v B. (č.l. 114 až 123 spisu) okresný prokurátor hodnotil ako také, ktorými sa snažili dištancovať sa od celej záležitosti, resp. nevierohodné z dôvodu, že sú v rozpore aj s výpoveďou obžalovaného, keď on sám hovoril o hádkach, kriku a hlučnom správaní sa poškodenej v dobe, keď bývali v byte v susedstve svedkýň.

Pokiaľ ide o posudky znalkyne Mgr. Karoly Majlingovej, dal okresný prokurátor do pozornosti hodnotenie osobnosti obžalovaného ako egocentrovanej, s plytkým emočným prežívaním, zvýšenou senzitivitou a obavami zo zlyhania, ktoré môžu u neho viesť v konfliktnnej situácii k afektívnej reakcii a k neprimeranému seba presadzovaniu takým spôsobom, aký si osvojil v prostredí, v ktorom vyrastal a ktoré môže byť užšou komunitou akceptované, hoci je spoločensky škodlivé, pretože spočíva v akceptovaní určitej miery fyzického násillia pri riešení konfliktov. Opodstatnenosti tohto stanoviska znalkyne nasvedčuje aj skutočnosť, že obžalovaný bol v minulosti odsúdený pre násilný trestný čin (ktorého spáchanie takisto počas trestného stíhania popieral), resp. aj skutočnosť, že agresívne prejavy mal aj v jednom zo svojich mnohých zamestnaní, čo bolo dôvodom pre okamžité skončenie pracovného pomeru s ním (č.l. 176 spisu). Vo vzťahu k posudku vypracovanému o poškodenej okresný prokurátor poukázal na to, že znalkyňa v jeho závere v bode 1/ skonštatovala, že „konanie manžela voči poškodenej viedlo k zvýšenej únave, k zvýšeniu frustrácie a tým aj intrapsychickej tenzie, aj keď ako len jeden z viacerých faktorov, ktoré spolupôsobili pri vzniku tohto stavu (strana 19 posudku na č. l. 40 až 61 spisu). Na hlavnom pojednávaní uskutočnenom 26.11.2015 (strana 5 zápisnice) znalkyňa uviedla, že poškodená má problém zapamätať si priestorové prvky, teda predmety, čo kedy a kde bolo, na udalosti sa tento jej problém nevzťahuje. Znalkyňa tiež uviedla, že poškodená zjavne popisuje udalosti, ktoré sa mohli stať, len ich rozdielne interpretuje, vždy v závislosti od toho, čo chce dosiahnuť svojou výpoveďou, v ktorej súvislosti okresný prokurátor odporučil prehratie zvukového záznamu o výpovedi znalkyne, ktorej vyjadrenia v zápisnici z hlavného pojednávania uskutočnenom 26.11.2015 sú zaznamenané zmätočne a nepresne.

Zhrnúc vyššie uvedené argumenty mal okresný prokurátor za to, že vina obžalovaného je dostatočne preukázaná pôvodnou usvedčujúcou výpoveďou poškodenej zo 04.05.2016 a jej trestným oznámením, ktoré sú podopreté výpoveďou jej matky J. L., lekárskou správou o jej zranení z 24.04.2015, prepisom jej telefonického oznámenia na políciu, závermi znaleckého posudku vypracovaného o osobnostnom nastavení obžalovaného, ako aj faktom, že kvôli svojmu agresívnemu správaniu mal už problémy aj v minulosti, a to aj v tom zmysle, že bol pre taký čin potrestaný súdom. V nadväznosti na takéto hodnotenie dôkazov ešte raz zdôraznil, že zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby, ktorý je hromadným trestným činom, má svoje špecifiká v tom, že k naplneniu zákonných znakov skutkovej podstaty § 208 Trestného zákona dochádza viacerými útokmi objektívne i subjektívne navzájom súvisiacimi, pričom nie je možné očakávať od poškodenej osoby, aby o skutku vypovedala do takej miery detailne, ako tomu býva pri iných trestných činoch napríklad proti životu a zdraviu, slobode a ľudskej dôstojnosti spáchaných, kde predmetom dokazovania je jeden, prípadne významne menší počet útokov, než ktoré sú potrebné pre právnu kvalifikáciu použitú v teraz posudzovanej veci.

Zo všetkých týchto dôvodov okresný prokurátor navrhol, aby Krajský súd v Nitra (ďalej len „odvolací súd“) napadnutý rozsudok podľa § 321 odsek 1 písmeno b/, písmeno c/, písmeno d/ Trestného poriadku zrušil a vec podľa § 322 odsek 1 Trestného poriadku vrátil súdu prvého stupňa.

Odvolací súd, ktorému bola prejednávaná vec súdom prvého stupňa predložená na rozhodnutie o odvolaní okresného prokurátora 13.07.2016, vo veci v súlade s ustanovením § 326 odsek 1 písmeno a/, písmeno b/ Trestného poriadku rozhodol na neverejnom zasadnutí, pretože tam ustanovené zákonné podmienky boli splnené, lebo odvolací súd na podklade odvolania prokurátora vo veci rozhodol podľa § 320 odsek 1 písmeno a/ Trestného poriadku.

Podľa § 317 odsek 1 Trestného poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 odsek 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 odsek 3 Trestného poriadku, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 odsek 1 Trestného poriadku.

V rámci prieskumnej povinnosti vyplývajúcej z citovaného ustanovenia Trestného poriadku, odvolací súd na podklade odvolania okresného prokurátora podaného v neprospech obžalovaného preskúmal oslobodzujúci výrok o vine napadnutého rozsudku ako aj správnosť postupu konania súdu prvého stupňa, ktoré tomuto výroku napadnutému rozsudku predchádzalo a to aj z hľadiska prípadných, odvolaním okresného prokurátora nevytýkaných chýb, ktoré by mohli odôvodniť podanie dovolania z niektorého, v ustanovení § 371 odsek 1 Trestného poriadku uvedeného dôvodu.

Plnením z ustanovenia § 317 odsek 1 Trestného poriadku mu vyplývajúcej prieskumnej povinnosti odvolací súd zistil, že už orgánmi činnými v trestnom konaní bol v prejednávanej veci v súlade so zásadou trestného konania uvedenou v ustanovení § 2 odsek 10 Trestného poriadku zadovážený dostatok v tej dobe známych dôkazov, spôsobilých na objasnenie skutkových ale aj ostatných otázok uvedených v ustanovení § 119 odsek 1 písmeno a/ až d/ Trestného poriadku (teda aj a predovšetkým, či sa stal zažalovaný skutok, či má znaky trestného činu, kto ho spáchal a z akých pohnútok, aká je závažnosť činu, vrátane príčin a podmienok jeho spáchania a osobné pomery páchatel'a v rozsahu potrebnom na určenie druhu a výmery trestu), ktoré súd prvého stupňa potreboval pre svoje rozhodnutie (§ 321 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku).

V hore naznačenej súvislosti, zvlášť však s poukazom na odvolací návrh okresného prokurátora zrušiť napadnutý rozsudok aj z dôvodu uvedeného v ustanovení § 321 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku nemôže odvolací súd tohto odvolateľa neupozorniť, že v rámci postupu súdu prvého stupňa podľa § 272 odsek 2 Trestného poriadku na hlavnom pojednávaní uskutočnenom 12.05.2016 ani on ako strana konania nemal žiadne návrhy na doplnenie dokazovania, ba dokonca ani v písomnom odôvodnení proti napadnutému rozsudku podaného odvolania súdu prvého stupňa v konaní napadnutému rozsudku predchádzajúcim nevykonanie žiadnych konkrétnych dôkazov nevytkol.

Plnením svojej prieskumnej povinnosti odvolací súd tiež zistil, že súd prvého stupňa pri vykonaní dôkazov na hlavnom pojednávaní postupoval podľa príslušných ustanovení Trestného poriadku upravujúcich spôsob vykonania dôkazov, pričom sa nedopustil takých podstatných, oslobodzujúcemu výroku o vine napadnutého rozsudku predchádzajúcich chýb, ktoré by boli porušením ustanovení zabezpečujúcich objasnenie veci alebo právo obhajoby (§ 321 odsek 1 písmeno a/ Trestného poriadku).

Z dôvodov vyššie uvedených súd prvého stupňa v prejednávanej veci mohol zistiť skutkový stav, o ktorom by neboli dôvodné pochybnosti a to v rozsahu nevyhnutnom na rozhodnutie predovšetkým o vine obžalovaného, avšak iba za predpokladu, že by súčasne pri hodnotení všetkých, v prejednávanej veci vykonaných, zákonným spôsobom získaných dôkazov, dôsledne postupoval aj podľa ďalšej zásady trestného konania uvedenej v ustanovení § 2 odsek 12 Trestného poriadku, teda tieto hodnotil síce podľa svojho vnútorného presvedčenia, avšak založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu, jednotlivo a súčasne v ich súhrne a napokon aj podľa zásad logického myslenia a uvažovania, v rozpore s ktorými sa odvolaciemu súdu javí oslobodenie obžalovaného napadnutým rozsudkom spod obžaloby v prejednávanej veci podľa § 285 písmeno a/ Trestného poriadku, teda preto, že nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

V hore naznačenej súvislosti a s prihliadnutím na skutočnosti, okolnosti a právne úvahy okresného prokurátora obsiahnuté v písomnom odôvodnení ním proti napadnutému rozsudku podaného odvolania považuje odvolací súd za potrebné predovšetkým uviesť, že skutkové zistenia súdu prvého stupňa a jeho právny záver o tom, že v prejednávanej veci zažalovaný skutok sa nestal za okolností iba vo svojom súhrne (teda hromadnosti) zakladajúcich jeho trestnosť ako zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 odsek 1 písmeno a/, odsek 2 písmeno d/ Trestného zákona (ako bol právne posúdený v obžalobnom návrhu okresného prokurátora), ale ani za okolností (predovšetkým pokiaľ ide o poruchu zdravia poškodenej nemajúcu podľa § 123 odsek 2 Trestného zákona povahu ani ublíženia na zdraví) zakladajúcich jeho trestnosť ako niektorého iného trestného činu, skutková podstata ktorého je uvedená v osobitnej časti Trestného zákona, sú na strane jednej správne, pretože sú opodstatnené výsledkami v prejednávanej veci vykonaného dokazovania a následne aj zákonu zodpovedajúce, v ktorej súvislosti odvolací súd poukazuje na inak síce stručné, avšak vecne správne a úplné skutkové zistenia ale aj právne úvahy súdu prvého stupňa obsiahnuté v odôvodnení napadnutého rozsudku, ktoré považuje za potrebné iba spresniť a doplniť a to v tom smere, že:

- na výpoveď svedkyne - poškodenej uskutočnenú 04.05.2015 v čase od 17.30 do 18.35 hodiny nebolo možné prihladnúť, pretože síce ide o dôkaz vykonaný po vznesení obvinenia obžalovanému, ktorý však v tej dobe ešte nemal obhajcu a v ten istý deň bol tiež v čase 14.15 do 16.10 hodiny vyšetrovateľom vypočutý a poučený aj o svojom práve podľa § 213 odsek 1 Trestného poriadku, avšak zo zápisnice o tomto jeho výsluchu (ale ani z obsahu vyšetrovacieho spisu) nemožno zistiť, že by bol vyšetrovateľom jednak upovedomený o tom, že krátko po skončení jeho výsluchu zamýšľa vypočuť poškodenú, jednak či mu položená otázka, či sa tohto jej výsluchu (prípadne výsluchu svedka S. L., ktorého vyšetrovateľ vypočul tiež v ten istý deň v čase od 18.35 do 19.10 hodiny) chce zúčastniť a klásť tejto svedkyňi otázky a teda následne ani rozhodnutie, či mu vyšetrovateľ výkon týchto jeho práv umožnil (a ak nie z akých dôvodov). Podľa názoru odvolacieho súdu totiž nestačí obvineného o jeho práve podľa § 213 odsek 1 Trestného poriadku pri jeho prvom výsluchu poučiť (aj to formálne, teda iba tým, že sa mu predloží na podpis túto a ďalšie právne normy obsahujúce tlačivo), ale je nevyhnutné mu jeho obsah vysvetliť a zvlášť na jeho uplatnenie vytvoriť potrebné podmienky a predpoklady, teda predovšetkým ho informovať o čase a mieste vykonania vyšetrovacích úkonov, o účasti na ktorých by mohol požiadať;

- v súvislosti s reálnym výkonom práv obžalovaného, ale predovšetkým jeho obhajcu, vo vyšetrovaní vyplývajúcich z ustanovení § 213 odsek 1, odsek 2, odsek 3 a odsek 4 Trestného poriadku nemôže odvolací súd neupozorniť, že opatrením sudcu pre prípravné konanie súdu prvého stupňa bola obžalovanému podľa § 40 odsek 1 Trestného poriadku ustanovená obhajkyňa JUDr. Lívia Kňazíková už 05.05.2015, teda v deň vzniku povinnej obhajoby podľa § 37 odsek 1 písmeno a/ Trestného poriadku, toto opatrenie však bolo vyšetrovateľovi doručené až 04.06.2015, teda po tridsiatich dňoch od jeho vydania;

- zápisnica o trestnom oznámení poškodenou podanom ústne 04.05.2015 v čase od 10.10 do 12.30 hodiny síce bola spísaná podľa § 62 odsek 2 Trestného poriadku a z hľadiska požiadaviek na vyššie uvedenú hromadnosť fyzických útokov obvineného voči poškodenej sa aj podľa názoru odvolacieho súdu javí dostatočne preukazná, tohto úkonu vyšetrovateľa sa však obžalovaný tiež nemohol zúčastniť a rovnako z objektívnych dôvodov sa ho nemohla zúčastniť (a trestné oznámenie podávajúcej poškodenej klásť otázky) ani až 05.05.2015 mu ustanovená obhajkyňa. Navyše je aj tento obžalovaného nepochybne zo spáchania v prejednávanej veci zažalovaného skutku usvedčujúci a súdom prvého stupňa na hlavnom pojednávaní vykonaný dôkaz (§ 119 odsek 2 Trestného poriadku) potrebné z hľadiska vierohodnosti tvrdení poškodenej hodnotiť s prihliadnutím na závery znaleckého posudku podaného po jej psychologickom vyšetrení znalkyňou Mgr. Karolou Majlingovou, zvlášť pokiaľ ide o zistené ovplyvnenie špecifickej vierohodnosti jej výpovedí (spôsobené zvýšenou subjektivitou, tendenciou skrývať skutočnosti, ktoré by mohli negatívne ovplyvniť mienku okolia o nej a senzitívnou vzťahovnosťou) a tendenciu skresľovať realitu (motívom ktorej je snaha dosiahnuť uspokojenie svojich potrieb čo najrýchlejšie, a z jej pohľadu čo najjednoduchšie, s presunom zodpovednosti na iné osoby) a to nielen v neprospech obžalovaného (ako to v písomnom odôvodnení proti napadnutému rozsudku podaného odvolania učinil okresný prokurátor), ale aj (zvlášť s ohľadom na ďalej uvedené pravidlo „in dubio pro reo - v pochybnostiach v prospech obvineného“) v jeho prospech;

- ostatné, v prejednávanej veci súdom prvého stupňa vykonané dôkazy (a to bez ohľadu na to, či boli obstarané v prípravnom konaní jeho orgánmi alebo až po podaní obžaloby obžalovaným a poškodenu, ktorí ako strany konania majú na to podľa § 2 odsek 10 veta tretia Trestného poriadku tiež nepochybné právo), vrátane (a zvlášť) tých, ktoré majú obžalovaného zo spáchania v prejednávanej veci zažalovaného skutku usvedčovať, sú pokiaľ ide o majúce ho tvoriť konkrétne čiastkové útoky buď nedostatočne konkrétne (výpoveď maloletej S. L.) alebo (a súčasne) aj nepriame (svedkovia S. L. a J. L.), pretože reprodukovujú informácie poskytnuté im poškodenu (a to so všetkými s vyššie uvedených hľadísk hodnotenia vierohodnosti jej výpovedí súvisiacimi dôsledkami), navyše aj podľa názoru odvolacieho súdu vo svojom súhrne netvorí takú logickú, ničím neporušovanú a uzavretú sústavu, z ktorej by bolo možné vyvodit' len jediný záver, že s výnimkou ďalej uvedenej sa aj ďalšie, teda všetky ostatné čiastkové útoky uvedené v obžalobnom návrhu okresného prokurátora obsiahnutom skutku stali, resp. vylúčiť, že sa nestali a to buď vôbec, alebo hoci len niektoré z nich (a ktoré).

Aj z dôvodov vyššie uvedených podľa názoru odvolacieho súdu súd prvého stupňa tie v prejednávanej veci vykonané dôkazy, ktoré boli získané zákonným spôsobom (vrátane ich obstarania v súlade s ustanoveniami § 231 odsek 1 Trestného poriadku), s jedinou výnimkou ďalej uvedenej vyhodnotil nielen podľa zásady trestného konania obsiahnutej v § 2 odsek 12 Trestného poriadku (teda jednotlivito ale aj v ich súhrne a bez ohľadu, či ich obstarali orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán a podľa

svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu), ale aj postupom zodpovedajúcim zásadám logického myslenia a uvažovania zjavne opodstatnene rešpektujúc aj ďalšiu zásadu trestného konania uvedenú v ustanovení § 2 odsek 4 Trestného poriadku, ktorou je prezumpcia nevinu (nedokázaná vina má rovnaký dôsledok a význam ako dokázaná vina, pričom obvinený nie je povinný svoju nevinu dokazovať) a z nej vyplývajúce pravidlá pri dokazovaní, ktorými sú jednak pravidlo „in dubio pro reo - v pochybnostiach v prospech obvineného“ (podľa ktorého ak zostanú dôvodné pochybnosti o skutkovej otázke, ktoré nemožno odstrániť vykonaním ďalších dostupných dôkazov, treba rozhodnúť v prospech obvineného), jednak pravidlo, že obvinenému musí byť vina preukázaná (podľa ktorého obvinený nie je povinný dokazovať žiadnu skutočnosť, a to ani skutočnosť svedčiacu v jeho prospech, teda ak niektorú okolnosť nepoprie, nemožno z toho vyvodzovať záver, že táto okolnosť zodpovedá skutočnosti; rovnako ak obvinený k svojmu tvrdeniu nepredloží dôkazy, nemožno z toho vyvodiť záver, že také tvrdenie je nepravdivé, pričom odsudzujúci rozsudok môže byť pritom vydaný len v prípade, ak nie sú žiadne dôvodné pochybnosti o vine obvineného).

Jedinou výnimkou z inak správneho, vyššie uvedeným zásadám a pravidlám zodpovedajúceho hodnotenia v prejednávanej veci vykonaných dôkazov súdom prvého stupňa je v zažalovanom skutku obsiahnutom v obžalobnom návrhu okresného prokurátora tiež sa nachádzajúce skutkové zistenie, že obžalovaný 24.04.2015 v byte nachádzajúcom sa v obytnom dome na W. ulici v Komárne dal poškodenej takú facu, že spadla na posteľ a udrela sa o drevený rám postele, v dôsledku čoho musela vyhľadať lekársku pomoc, ktoré bolo (a je) možné a potrebné považovať za zistené a preukázané (a to bez akýchkoľvek, tobôž dôvodných pochybností, pretože sa k tomu konaniu obžalovaný priznal, a to nielen v prípravnom konaní pri výsluchu pred vyšetrovateľom a sudcom pre prípravné konanie, ale aj na hlavnom pojednávaní uskutočnenom 26.11.2015, a súčasne je jeho následok objektívne doložený aj listinným dôkazom - lekárskou správou vystavenou 24.04.2015 o ošetrení zranení, ktoré poškodená mala utpieť - č.l. 131), ktoré konanie obžalovaného je nepochybne protiprávne a úmyselne zavinené (vo forme priameho úmyslu podľa § 15 písmeno a/ Trestného zákona) a ktorý čiastkový útok na strane jednej vzhľadom na nepreukázanie bez dôvodných pochybností následku na zdraví poškodenej majúceho povahu ublíženia na zdraví podľa § 123 odsek 2 Trestného zákona po objektívnej stránke nenapĺňa zákonné znaky skutkovej podstaty prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 odsek 1, odsek 2 písmeno a/ (§ 139 odsek 1 písmeno c/ a § 127 odsek 4 Trestného zákona, na strane druhej by mal iný (správny) orgán prejednať ako priestupok proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 odsek 1 písmeno d/ zákona číslo 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších právnych predpisov (ďalej len „Zákon o priestupkoch“), zodpovednosť obžalovaného za ktorý podľa jeho ustanovenia § 20 doposiaľ nezanikla.

Podľa § 280 odsek 2 Trestného poriadku súd postúpi vec inému orgánu, ak zistí, že nejde o trestný čin, ale žalovaný skutok by mal iný orgán prejednať ako priestupok, služobné previnenie alebo disciplinárne previnenie, o ktorých je tento orgán príslušný rozhodovať.

Podľa § 320 odsek 1 písmeno a/ Trestného poriadku odvolací súd napadnutý rozsudok zruší a vec postúpi, ak mal tak urobiť už súd prvého stupňa podľa § 280 odsek 1 alebo odsek 2 Trestného poriadku.

Vzhľadom na všetky vyššie uvedené skutočnosti, ktoré odvolací súd vzal za dokázané, úvahy, ktorými sa spravoval pri hodnotení dôkazov a napokon (a predovšetkým) s poukazom aj na všetky vyššie uvedené právne úvahy, ktorými sa spravoval posudzujúc dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny, podľa § 320 odsek 1 písmeno a/ Trestného poriadku zrušil napadnutý rozsudok v celom rozsahu a podľa § 280 odsek 2 Trestného poriadku prejednávanú trestnú vec obžalovaného postúpil príslušnému Okresnému úradu, odboru všeobecnej vnútornej správy Komárno, ktorý by tento zažalovaný skutok mal prejednať ako priestupok proti občianskemu spoluzitiu podľa § 49 odsek 1 písmeno d/ Zákona o priestupkoch.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok (§ 185 odsek 2 veta druhá Trestného poriadku).